

Defensors de les llibertats de Catalunya 1705-1714

**Una lluita per defensar i refer la
Nació Catalana.**

El desenllaç de la Guerra de Successió espanyola, a principis del segle XVIII, va comportar la desaparició de l'Estat Català, representat aleshores per la Corona d'Aragó, i va deixar la nació catalana indefensa davant l'estat espanyol castellà, fet que va debilitar la nostra consciència històrica. Va representar, també, el darrer desmembrament territorial de totes les parts que havien integrat aquell estat: Catalunya, amb València, les Balears, Aragó, Múrcia i Granada; i Sardenya, Nàpols i Sicília. El que actualment anomenem Catalunya Nord, els comtats catalans de més enllà dels Pirineus, havien estat separats el segle anterior, quan el Conde Duque de Olivares inicià el projecte d'estat espanyol castellà contemporani. Montpeller i Occitània eren ja record llunyà i Menorca iniciava un períple particular de quasi un segle.

DEFENSORS DE LES LLIBERTATS DE CATALUNYA 1705-1714

PRESENTACIÓ

Aquesta exposició, té la voluntat de divulgar uns apunts biogràfics d'alguns personatges que ens han semblat prou significatius i representatius d'aquell període de la nostra història.

Per recuperar l'imaginari propi, la nostra societat demana conèixer les persones que van dirigir i servir el nostre país, saber de la seva determinació i del seu heroisme, més enllà de les glòries medievals. Amb aquesta exposició contribuïem a que algun dia aquests personatges, i d'altres com ells, siguin coneguts i puguin figurar a la plaça esculpits en marbre, granit o bronze, i rebre l'homenatge dels hereus del poble al que van servir.

La realització d'aquesta exposició és fonamentalment el resultat de la col·laboració dels senyors Ricard González, voluntariós investigador i divulgador de la nostra història, Jordi Castellà i Jordi Peñarroja. A aquest darrer ha correspost la tasca de sintetitzar tot el material i la responsabilitat última de donar forma a l'exposició i a l'edició del present catàleg. A tots ells el nostre agraïment, així com a les nombroses persones que han col·laborat i facilitat la tasca de recerca i obtenció de materials per aquesta muntar exposició i la seva actualització, com Josep Catà i Antoni Muñoz.

2
PRÍncep JORDI DE
HESSEN-DARMSTADT
(Darmstadt 1669 - Barcelona 1705)

LLOCTINENT DEL REI

A les darreries del regnat de Carles II, aquest darrer rei de la dinastia dels Habsburgs, se li va participar en la gestió de Catalunya contra els francesos. L'any 1687, De 1688 a 1702 va exercir el càrrec de Virrei de Catalunya, governant l'altre costat dels Pirineus i fent nombroses ambaixades. Destacat per l'alt grau de respecte a la veu de l'aristocràcia catalana i l'empíria.

En ser el governador del generalitat catalana, l'any 1698, va ser el tercer part del rei, amb el mateix poder executiu que el rei, amb el mateix poder legislatiu. Un any abans al port de Gibraltar, com a Virrei, va ser el tercer part del rei, amb el mateix poder executiu que el rei, amb el mateix poder legislatiu.

Després de la seva mort el 1705 per diferents lesions del poder executiu i en els moments per la guerra del castell de Montjuïc, la generalitat va ser governada pel príncep Jordi de Hessen-Darmstadt.

Les seves restes es troben a l'edifici de l'edifici dels Jaques, a Tòrrida.

Retrat del príncep Jordi de Hessen-Darmstadt.

El príncep Jordi de Hessen-Darmstadt amb un moment de la seva estada a l'edifici dels Jaques, a Tòrrida.

Quasi després de la guerra del castell de Montjuïc, el príncep Jordi de Hessen-Darmstadt va fer de Virrei.

Imatge: Jordi de Hessen-Darmstadt, 1687-1705.

10
RAFAEL CASANOVA I COMES
(Moià 16... - Sant Boi de Llobregat 1743)

CONSELLER EN CAP
DE BARCELONA

Rafael Casanova, doctor en Llei l'any 1686, fou un jurista i polític català que va ser conseller en cap de la Generalitat de Catalunya de 1706 a 1714. A la mort del conseller Joan Lluís, Casanova va ser nomenat conseller del Consell de Cent de Barcelona el 25 de gener de 1706. El 25 de juny de 1710 va ser el defensor de les llibertats i constitucions de Catalunya. Després, el 11 de juliol, fou el portador de la Junta General al castell del general Antoni de Villaverde. Fins de Tàrrida, Joan de Lluís i de Joan de Lluís. Finalment el 20 de novembre de 1712 va ser el Conseller en Cap. El 1713 va ser el defensor de les llibertats i constitucions de Catalunya, complint amb la seva obligació i portant, com a cap de la Generalitat, la veu de la ciutat, a saber, la Junta de Santa Eulària i a saber el consell. Fins a Sant Boi de Llobregat, Barcelona superior.

El 1713 el Consell de Barcelona va ser el cap de la ciutat, a saber, la Junta de Santa Eulària i a saber el consell. Fins a Sant Boi de Llobregat, Barcelona superior.

El 1713 el Consell de Barcelona va ser el cap de la ciutat, a saber, la Junta de Santa Eulària i a saber el consell. Fins a Sant Boi de Llobregat, Barcelona superior.

La casa de Moià de Rafael Casanova i Comes el 1713.

Castell de Barcelona l'any de caure el 1704.

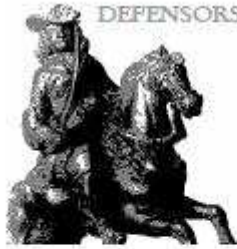
Consejo de la ciudad.

Natali en casa d'alguns dels consellers de la Generalitat de Catalunya.

El Consell de la Generalitat de Catalunya, organitzat en consells per ciutat. La imatge és d'alguns dels consellers de la Generalitat. És a la mort del Conseller en Cap, que és el cap general.

12 REGIMENTS VALENCIANS DE FUSELLERS ST. VICENT FE- RRER I M. D. DESEMPARATS

(Barcelona 1713-1714)

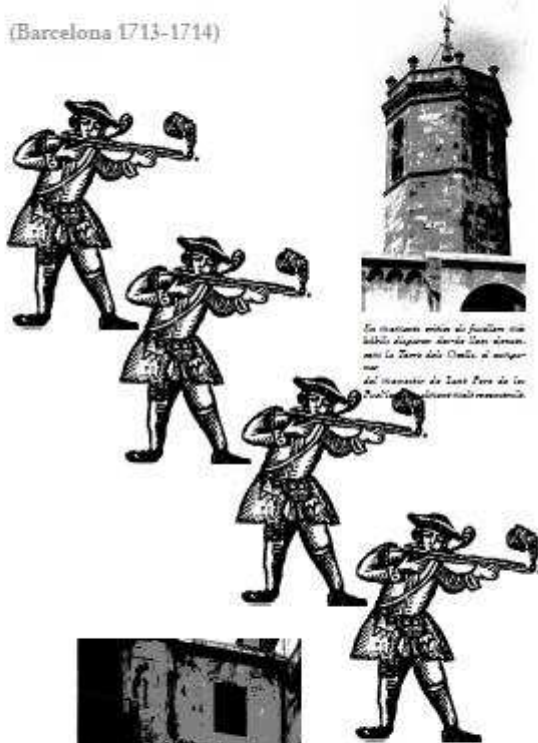
El 12 de juliol de 1713 hi ha un missatge d'aflicció i dolorament dels valencians i mallorquins a la Junta de Reges de Barcelona. No són pànicos vanos, els valencians i mallorquins són valentins i mallorquins i no són pas pànicos vanos. Els regiments de la Mare de Déu del Tinent i dels Desemparats. Tercera formació de fusellers de Sant Vicent Ferrer, al regiment de fusellers de Sant Vicent Ferrer. Cal veure que aquestes afirmacions valencianes són exactament que dels soldats de la regina germana.

En el missatge d'aflicció, que vejam al vers de l'Esp. i al vers de l'Esp. i l'Esp. Després del regiment de Sant Vicent Ferrer, de valencians mallorquins, que...

Després d'aquesta guerra passades amb les armes a la mà. Cal fer notar que, arribada la desgracia, tant de valencians mallorquins i d'aquests regiments que de fusellers de Sant Vicent Ferrer, sense cap tipus de producció i acompanyats i sense acompanyar dels valencians mallorquins.

Escena representada de la Mare de Déu dels Desemparats.

En l'interior dels fusellers de Sant Vicent Ferrer i dels Desemparats, però la Mare dels Ocells, el regiment de Sant Vicent Ferrer de la Mare dels Ocells i dels Desemparats.

Aspecte del Passar de les Marres, a principi del segle XX.

TÍTOLS DELS PANELLS QUE COMPOSEN L'OBRA

- ANTONI DE PEGUERA
- JORDI DE HESSEN-DARMSTADT
- PERE JOAN BARCELÓ, EL "CARRASCLET"
- FRANCESC MACIÀ I AMBERT "BAC DE RODA"
- JOSEP MORAGUES
- RAFAEL NEBOT
- JOAN BAPTISTA DE CORTADA
- ANTONI DE VILLARROEL
- SEBASTIÀ DE DALMAU
- RAFAEL CASANOVA I COMES
- JOAN BAPTISTA BASSET
- REGIMENTS VALENCIANS DE FUSELLERS DE SANT VICENT FERRER I M.D. DELS DESEMPARATS
- ELS ARTILLERS MALLORQUINS AL SETGE DE BARCELONA
- MARIANNA DE COPONS
- ANTONI DESVALLS I DE VERGÓS, MARQUÈS DE POAL
- MANUEL DESVALLS I DE VERGÓS
- EL REGIMENT DE SANT MIQUEL I LES COMPANYIES DE FUSELLERS ARAGONESOS
- ERMENGOL AMILL
- DONES DE BARCELONA
- PAU IGNASI DE DALMASES

Al fossar de les Moreres no s'hi enterra cap traïdor, fins perdent nostres banderes serà l'urna de l'honor.

